

2.2.2. De foreslåede ændringer

Ved lovforslaget ændres de gældende regler, således at kommunerne får kompetence til selv at afgrænse de centrale byområder, inden for hvilke der kan planlægges for detailhandel, og selv at fastsætte det maksimale bruttoetageareal for butikksbyggeri i disse områder.

Kravene i loven til den kommunale planlægning til butikksformål foreslås ikke ændret.

Det foreslås, at bestemmelsen om, at regionplanerne skal indeholde retningslinier for den samlede detailhandelsstruktur, ophæves, og at det i stedet fastsættes, at regionplanerne skal indeholde retningslinier for den regionale detailhandelsstruktur.

Det foreslås, at regionplanerne skal fastsætte beliggenheden af og det maksimale bruttoetageareal for arealudlæg til butikksformål uden for den centrale del af en by med regional betydning og retningslinier om beliggenheden af og de maksimale bruttoetagearealer for butikker på mere end 3.000 m² bruttoetageareal for dagligvarebutikker eller 1.500 m² bruttoetageareal for udvalgsvarebutikker.

Regionplanmyndighederne skal således ikke længere afgrænse de centrale byområder, hvor der kan planlægges for butikker, og de skal heller ikke fastsætte, hvor meget butikksareal der må planlægges for i de centrale byområder.

Efter forslaget skal redegørelsen for den del af regionplanen, der indeholder retningslinier for butiksstørrelser, indeholde oplysning om de særlige planlægningsmæssige begrundelser for fastsættelse af eventuelle butiksstørrelser på mere end 3.000 m² bruttoetageareal for dagligvarebutikker eller 1.500 m² bruttoetageareal for udvalgsvarebutikker. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 6, stk. 8, nr. 7, bortset fra, at kvadratmetergrænsen for så vidt angår udvalgsvarebutikker foreslås sat op til 1.500 m² for at åbne mulighed for en mere fleksibel planlægning.

Efter reglerne i planlovens § 5 d, stk. 2, nr. 2, kan der uden for de centrale dele af en by udlægges arealer til butikker, som alene forhandler særlig pladskrævende varegrupper. Disse arealudlæg skal efter lovforslaget ikke behandles af regionplanmyndigheden. De fastlægges alene i kommuneplanen, når der er tale om områder, som udelukkende skal anvendes til de nævnte varegrupper. Hvis der skal placeres butikker med et større bruttoetageareal end 1.500 m² i et sådant område, skal regionplanen efter forslaget indeholde retningslinier om beliggenheden og den maksimale butiksstørrelse, men regionplanen skal ikke afgrænse området.

De særlig pladskrævende varegrupper blev defineret under Folketingets behandling af ændringsloven, men definitionen er ikke angivet i lovtæksten. Grupperne omfatter i praksis biler, tømmer og byggematerialer samt planteskoler. Der er imidlertid efter Miljøministeriets erfaringer med administrationen af de gældende bestemmelser et behov i praksis for at udvide gruppen med møbler og køkkenelementer. De pladskrævende varer foreslås nu nævnt i lovtæksten.

Bestemmelserne i lovens kapitel 2 b om planlægning til butikksformål foreslås ikke ændret. Bestemmelserne gælder både for kommunernes og regionplanmyndighedernes planlægning. Men med de foreslåede ændringer på regionplanniveauet får kommunalbestyrelserne hovedansvaret for, at planlovens krav til planlægningen til butikksformål bliver opfyldt.

Der er siden 1997 gennemført en samlet planlægningsproces med analyser - oftest i fællesskab mellem amterne og kommunerne -, og der er på grundlag heraf vedtaget regionplanretningslinier efter de gældende bestemmelser på grundlag af en omfattende politisk proces. Regionplanerne er nu det grundlag, som detailhandelen disponerer efter. Planernes indhold bør derfor fastholdes, indtil kommunerne (og regionplanmyndighederne) efter en ny lokal planlægningsproces har ændret indholdet.

For at sikre, at der ikke opstår en periode, hvor der ikke er bestemmelser om den samlede detailhandelsstruktur i kommunerne, foreslås det derfor i lovforslagets § 4, at de kommuner, som ikke har tilvejebragt en revision af kommuneplanens bestemmelser om planlægning til butikksformål på grundlag af de regionplanretningslinier herom, som er endeligt vedtaget i perioden marts 2000 til december 2001, i en overgangsperiode skal benytte disse regionplaners retningslinier om de centrale byområder, bydelscentre og aflastningsområder som grundlag for tilvejebringelsen af lokalplaner og kommuneplantillæg.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1. *Staten.* Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for staten, fordi hovedindholdet af forslagene er en overførelse af kompetencer fra regionplanmyndighederne til kommunalbestyrelserne uden at kravene til indholdet i planlægningen og til administrationen af planerne og landzonereglene ændres væsentligt.

For så vidt angår landzoneadministrationen betyder nogle af ændringsforslagene, at nogle bebyggelser og ændrede anvendelser vil kunne foretages uden en tilfaldelse og derfor kun skal anmeldes til kommunalbe-